



3 sönd. e. Trettondagen 2020- Ingemar Andersson (LFS)

Tekster: Psalt 53; 2 Kong 5:1-4; Rom. 12: 16-21. Matt. 8: 1-13. Predikan: Matt. 8: 14-17. Jesu makt att skapa tro på jorden. Jesus botar sjuka.

Jesu gästar sin hemstad Kapernaum. Han predikar i synagogan. Han undervisar om Guds rike. Och människor häpnar över hans auktoritet och hans lära. Han botar sjuka och driver ut onda andar, och människor förskräcks och förvånas: *"Vad är detta? En ny lära med sådan makt. Till och med de orena andarna befäller han, och de lyder honom."* Mark. 1:27.

Ja, vem var han som lärde och undervisade med en helt annan myndighet än de skriftlärdade?

Och med en makt som onda andar inte kunde motstå? Folket i Kapernaum visste inte vem Jesus var. Det gjorde däremot de orena andarna. I synagogan fanns en man som hade en oren ande, och han skrek: *"Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige."* Mark. 1:24. Men Jesus befäller den orene anden: *"Tig och far ut ur honom."*

Jesu vill inte ha onda andars vittnesbörd och vill inte höra dem tala vare sig i synagogor, tempel eller kyrkolokaler. Men han vill och kan också i dag befria alla dem som sitter fast i den ondes garn. Han är Guds Helige, med all makt i himlen och på jorden. Han har nycklarna till döden och helvetet. Och sjukdomar och alla slags prövningar bestämmer han över, som officeren i dagens evangelium vittnade: *"Säg bara ett ord, så blir min tjänare frisk."*

Precis som soldaterna åtlodde officerens order, kan Jesus om alla slags sjukdomar och prövningar säga: *"Kom! så kommer de Gå! så går de."*

Så får också vi, när sjukdom och prövningar drabbar, i bön vända oss till Jesus och be om hjälp i nöden. Och om så är hans vilja vänder han sjukdom i hälsa och sorg i glädje. Och oss har han lärt att till vårt bästa bedja: *"Ske din vilja!"*

Bibeln berättar inte mycket för oss om apostlarnas "vardagsliv". Men här får vi veta lite om hur Petrus och Andreas hade det "privat". Efter besöket i synagogan går Jesus tillsammans med Petrus, Andreas, Jakob och Johannes hem till Petrus och Andreas. De har alltså ett hus i Kapernaum och hemma hos dem ligger Petrus svärmor sjuk i feber, vilket säger oss att Petrus var gift.

Jesu går nu fram till den sjuka och rör vid hennes hand med sina händer. Och febern lämnar henne och hon kan på stunden stiga frisk upp, ta del i hushållsgöromålen och betjäna Jesus.

Sådana är Jesu händer. I samtalet med Nikodemus säger Jesus: *"Fadern älskar Sonen, och allt har han lagt i hans hand."* Joh. 3: 35. Jesu händer är i verksamhet. De helar, läker, befriar, reser upp och ger kraft och lust att tjäna honom.

Evangelietexten inleddes med berättelsen om hur en spetälsk föll ner för Jesu fötter med orden:

"Herre, om du vill, kan du göra mig ren." Och Jesus räcker ut sin hand och renar honom från hans spetälska. Jesu händer renar den orene.

Det var Jesu hand som räddade den drunknande Petrus och drog honom upp ur djupet. Det var Jesu händer som gav de blinda syn. Och det är bara om Jesu händer får röra vid våra händer, så som Jesus rörde vid Petrus' svärmors hand, som vi får lust och kraft att tjäna Herren och våra medmänniskor.

Först då kan det förverkligas som vi läste i episteltexten: *Lev i endräkt med varandra. Tänk inte på det som är högt utan håll er till det som är ringa. Var inte självkloka. Löna inte ont med ont, sträva efter det som är gott inför alla människor. Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er. Hämnas inte, mina älskade, utan lämna rum för vredesdomen. Ty det står skrivet: Min är hämnden, jag skall utkräva den, säger Herren. Men om din fiende är hungrig, så ge honom att äta, om han är törstig, ge honom att dricka. Gör du det, samlar du glödande kol på hans huvud. Låt dig inte besegras av det onda utan besegra det onda med det goda.* Rom. 12: 16-21.

Att vila i Jesu hand är trygghet: *"Ingen skall rycka dem ur min hand... Ingen skall rycka dem ur min Faders hand"*, betygar Jesus om dem som hör honom till. Joh. 10:28f.

Men Jesu händer hör också på ett alldeles särskilt sätt ihop med de ord från profeten Jesaja som avslutade vår text: *"Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han."*

Jesu händer är sårmärkta, ty *"Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade"*.

Och när Jesus efter fullbordat uppdrag återvänder till den himmelska världen, lyfter han sina händer över apostlarna och välsignar dem. Så får också vi leva under Jesu välsignande händer.

Det är lycka för tid och evighet.

Ryktet om vad Jesus gjort i Kapernaums synagoga spred sig som en löpeld i staden, och på kvällen samlades stora folkskaror utanför Petrus hem. Man förde dit många sjuka och besatta och Jesus gjorde de sjuka friska och drev ut de onda andarna. Detta, skriver Matteus, var en uppfyllelse av Jesajas profetia: *"Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han."*

Den här jorden kallas i Skriften för Tåredalen. Oändligt är det lidande som drabbat och drabbar mänskligheten under vandringen genom denna dal, där floder av tårar flutit och flyter.

Så har det varit alltsedan syndafallets dagar. Synden är den yttersta orsaken till allt lidande på denna jord. Ingen undgår följderna av syndafallet. Synden är en ärftlig, medfödd sjukdom som har med sig död och fördömelse. Den är roten till allt det onda som skett och sker på jorden. Så har också alla slags sjukdomar sitt ursprung i synden, som i grunden förändrade villkoren för livet på jorden. Det gick sjukdom i skapelsen, en obotlig pandemi smittade ner allt, ohejdbar har den spridit sig och den leder obevekligen till döden.

När Guds skapelse stod där färdig kunde Gud om alltsammans säga: *"Och se, det var mycket gott."* Men synden förändrade allt: *"Genom en enda människa kom synden in i världen och genom synden döden, och så kom döden över alla människor, eftersom alla hade syndat."* Rom. 5: 12. Syndens yttersta konsekvens är döden, den kroppsliga, den andliga, den eviga.

Det är synden som är själva dödens udd. Synden ger liksom legitimation åt döden, den är ett dödligt gift. Och bakom synden, det som ger synden makt står lagen, Guds heliga vilja. Brott emot Guds vilja är synd, och synden bär döden med sig.

Men vår text säger om Jesus: *"Han drev ut de onda andarna med ett ord och botade alla sjuka, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten Jesaja: Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han."*

Det betyder inte att Jesus drabbades av alla de olika sjukdomar jorden rymmer, men själva den grundläggande sjukdomsorsaken drabbade honom. När det står att han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han, betyder det att han tog på sig själva urkällan till all sjukdomssmitta – synden. Den drabbade honom med oförminskad kraft och därför dog han på korset.

Men hur var det möjligt att Jesus kunde dö? I syndabekännelsen från den 51:a psalmen bekänner vi: *"I synd är jag född, och i synd blev jag till i min moders liv."* Men så var det inte med Jesus. Till det yttre var han en människa som vi, lik oss i allt. Men han var utan synd.

Det är därför Paulus i Rom 8 skriver, att *"det som var omöjligt för lagen, svag som den var genom den syndiga naturen, det gjorde Gud genom att sända sin egen Son som syndoffer, han som till det yttre var lik en syndig människa, och i hans kropp fördömde Gud synden"*.

Det liv han levde här på jorden levde han helt efter Guds vilja och lag. Inte på en enda punkt kunde han överbevisas om synd. Han var helig, ren, rättfärdig. – Och ändå – *"föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet"*. Varför?

"Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud." 2 Kor. 5: 22.

Därför blev han gjord till synd. Därför kastade Herren allas våra missgärningar på honom: *"För att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud"*. Och när du ser honom stå där - *"föraktad och övergiven av människor, en smärtornas man och förtrogen med lidande, lik en som man skyler ansiktet för, så föraktad att vi räknade honom för intet"*, så berodde det inte på att han i sig var en så avskyvärd person – nej *det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig. – Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade."*

Han tog på sig våra svagheter, och våra sjukdomar bar han." Skriften säger att Jesus har varit frestad i allting lika som vi, dock utan synd, därför kan han hjälpa dem som frestas. På samma sätt har Jesus burit allt mänskligt lidande, tagit våra sjukdomar på sig i sitt lidande och sin död för syndens skull. Därför får också vi kasta vår börda på Herren. Han skall bära både oss och våra bördor. Allt får jag ta ur hans hand, hälsa och sjukdom, med- och motgång, ljusa och mörka dagar, i medvetande om den stora, ofattbara sanningen, att *"för den som älskar Gud samverkar allt till det bästa"*.

När så den sista sjukdomen till slut infinner sig, döden, får jag också vila i hans händer som övervunnit döden. Och med den av provningar så hårt drabbade Job får den som hör Herren till säga: *"Jag vet att min återlösare lever, och som den siste skall han träda fram över stoftet. När sedan denna min sargade hud är borta, skall jag i mitt kött skåda Gud. Jag själv skall få skåda honom, med egna ögon skall jag se honom, inte med någon annans. Därefter trånar jag i mitt innersta."* Job 19: 25ff.

Amen.

